

terület, ahol már háromszor, sőt négyszer is nyírtunk. Az a gyakorlatunk, hogy a központi részeken gyakrabban, a perifériális részeken kevesebbszer vágunk. Ha ez a rendszer rossz, akkor utasítsanak bennünket, s az egész városban kaszálunk annyiszor, amennyire pénzünk van.

A probléma az, hogy a megépült emeletes épületek mellé nem terveztek parkolót, így az autók most a füves területre állnak be.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Az a kérdés, hogy mikorra tudjátok egyszer átnyírni a várost?

Jelzem: Tóth Kálmán egy évvel ezelőtti véleménye szerint ilyen időben napi tizenkét centit nő a fű vagy a gaz.

A képviselőnőnek egy hete megígérték, hogy el lesz végezve a munka. Mi Virág úrral bejártuk az összes parkot. A Közüzem szerencsétlenségére az időjárás is akadályozta a munkák elvégzését, de előfordult olyan is, hogy technológiát ésszerűsítést nélkülöző munkákba vágtak bele.

Amiben megegyeztünk velük, annak a munkának jelenleg 40 %-a valósult meg két hét alatt.

A Készenléti lakótelep úgy-ahogy rendbe lett téve, valamint Pétfürdőn a Hősök tere, s most hét végére talán a Liszt Ferenc utca járt része. Jelzem, most 90 %-uk Péten dolgozik. Véleményem szerint Várpalotára vissza kell jönniük, mivel Péten a Liszt Ferenc utcában van több gyermek, itt kell először elvégezni a munkákat, s két hónapig a Hősök terén nem olyan irritáló, ha kimarad a fűnyírás.

Tóth Kálmán úr most ne ígérje meg, hogy 2 hét múlva minden rendben lesz, mert 2 hét múlva újra ülés lesz, s a képviselők ismét fel fognak szólalni, ha nem tartja a határidőt.

T ó t h Kálmán:

Csak pár szót hadd mondjak még.

Az elmúlt húsz évben az volt a szokás, hogy leszidtak, hogy nem csinálunk semmit, majd fél óra múlva megkérdeztek, hogy mit kell csinálni, hogy minél előbb rendbe legyen téve ez a terület. Azt mondtam, hogy mindenképpen rendezni kell előbb a terepet, hogy a nagy teljesítményű gépeket fel lehessen rá vinni. Ezt leírtam, mire azt mondták, hogy ez nagyon jó, de lefűzték a papírt, s azóta el van téve. Ez már 20 éve így megy.

A veszprémi Közüzem főkertésze, aki a legmagasabb kitüntetést kapta a magyarországi kertészek között, a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét, Európa-díjat nyert - megkérdeztem, hogy hogyan áll ott a dolgokhoz az önkormányzat. Azt mondta, hogy állandó az elégedetlenség a munkájukkal kapcsolatban, mindenki őket kritizálja.

Úgy néz ki, hogy ez a mi sorsunk.

Tényeket mondok.

Olyan meredek terepek vannak Várpalotán, amin nem lehet megállni, nemhogy kaszálni.

Meghírdettük, hogy kaszásokat keresünk, s azok jelentkeztek, akik már egyszer elmentek tőlünk. Mások nem jönnek dolgozni, mert a közterületen végzett munkának nincs presztízse.

Képném önöket, hogy ha vban olyan ismerősük, akit hozzánk jó szívvel be tudnak ajánlani, tegyék meg.

Mindenkinek van saját kertje, ahol a növények mellett biztosan nő gaz is. Miért nem ismerjük el, hogy a város közterületein is ugyanez történik?

Az ázott füvet a nagy teljesítményű gépek nem vágják le, vagy ha levágják is, nem szívja fel a gép, és nincs aki összeszedje.

A munkafegyelem olyan, amilyen. A nálunk dolgozó emberek is csak olyanok, mint bárhol másutt Magyarországon.

Szeretném, ha ezt mindenki figyelembe venné.

Szeretném felkérni a Városrendezési és Kommunális Bizottság tagjait, hogy jöjjenek ki velünk a várpalotai közterületre, s győződjenek meg saját szemükkel a mostani helyzetről.

(Surányi Pál képviselő 16.30 órakor kiment. Létszám: 21 fő.)

11.)

T r á n s z k y László:

Két hónappal ezelőtt volt egy testületi ülés, ahol a MOL kút melletti területről elhangzott, hogy a területeket licit útján kell értékesíteni.

Miért nem lett pályázat kiírva?

Gondolom, a vevőt továbbra is érdekli.

Jámbor Attila képviselő-társam hozzászólására reagálva: szeretném, ha június 29-i testületi ülésen is úgy érezné, amikor a testületi anyagot látja, hogy ő péti, inotai és palotai képviselő.

12.)

L e s z k o v s z k i Tibor:

A tanári karral találkoztam, s kérdésekre válaszolva szeretném bejelenteni, hogy - a rémhírekkel ellentétben - nem kívánja az 5. számú iskolát bezárni Várpalota Város Önkormányzata. Nem tudom, ki volt az, aki ezt a rémhírt közölte.

13.)

L e s z k o v s z k i Tibor:

Szeretettel meghívom valamennyi jelenlévő képviselőt és vendéget az 1.számú Általános Iskola vezetősége nevében

1995. június 22-én 19.00 órára a Nagy Gyula Galériába, ahol a wolfsbergi gyerekek, valamint az 1. számú iskola gyermekei közös műsort adnak.

14) Kiss Győzőné:

Ha jól értelmezem, a mai napon a péti 3. számú óvoda megszűnt.

Írtunk emiatt egy levelet, engedjék meg, hogy ezt felolvassam!

"Búcsú a 3. számú Óvodától
(1995. június 8.)

Kedves Képviselő-testület!

A mostani döntés a nehéz gazdasági helyzet következménye. Ép ésszel, érvekkel alá lehet támasztani, hogy ma a legdrágább óvodát a város önkormányzata nem képes fenntartani.

Kívülállóként ezt a tényt el lehet fogadni, ott dolgozóként pedig el kell fogadni.

Ennek elfogadása nagyon nehéz, mondhatnám szívszorító.

Hosszú éveken keresztül ebben az óvodában 70-80-100 kisgyermek és 10-14 dolgozó talált nap mint nap otthonra.

Igen, otthonra, mert ide nem csak a gyermekek jöttek szívesen, hanem a szülők is.

Úgy érezték, hogy itt családi légkörben, megfelelő, ideális körülmények között, szép környezetben, megfelelő szakmai tudással nevelik - oktatják gyermekeiket.

Egy példát szeretnék elmondani:

Az elmúlt évben egy anyuka 14 éves lányával keresett fel bennünket: elmondta, hogy annak idején a Cserből jártak 3 gyermekkel, a férjével rossz házasságban élt és az óvoda volt az egyetlen pont az életében, ahol megkérdezték, hogy van, és nincs-e valamire szüksége.

Elmondása szerint ebben az óvodában mindegy volt, hogy Cseri-lakótelepi a gyerek, vagy Hősök-terei mérnök gyermek, egyforma bánásmódban részesültek.

Kislánya azóta is visszavágyik, jó emlékekkel gondolnak ránk.

Jó munkát akkor tud az ember kifejteni, ha a munkahelyét otthonának érzi.

Annak, hogy ez az óvoda ilyen jól működött, köszönhető volt az első vezető-óvónőnek, akit Schmall Józsefnének hívnak.

Ő alakította ki és plántálta belénk, ott dolgozókból azt a szellemiséget, ami a mai napig uralkodik.

Példamutató munkájával nevelt belénk emberséget, szeretetet, szervezőkészséget, képessé tett bennünket az új befogadására, saját kezével bizonyította, hogyan lehet környezetünket szebbé és még szebbé tenni.

A kialakult jó csapat tovább vitte eszmeiségét, példáját.

Tanítómesterünk kitűnőre vizsgázott, utódokat nevelt: Lévai Károlyné, Nemes Sándorné személyében, akik a mai napig megalapozott szakmai tudással bizonyítják e munkára teremttségüket.

Évekkel ezelőtt, az akkori Művelődésügyi Osztály vezetői gyakran hozták a minisztérium képviselőit egy-egy nevelőtestületi értekezletre, kiemelt főfeladatok megtárgyalására, mert úgy tudták, hogy a nevelőtestület jól felkészült, az óvodában olyan nevelő-oktató munka folyik, amely példa értékű. Mindig arra törekedtünk, hogy élménygazdag legyen a gyermekek óvodás élete.

A dolgozók 80 %-a 20-25 éve dolgozik a 3.számú Hősök-terei óvodában. Vállt vállhoz vetve érték el az eredményeket, neveltünk állami gondozott gyermekeket, olyanokat, akik jól megállták a helyüket az iskolában.

A városban elsőnek szerveztünk úszótanfolyamot óvodások számára.

A tanfolyamok díjára pályázatok útján több mint 200.000,-Ft-ot nyertünk. Mikulásbált rendeztünk - szintén e költség csökkentése érdekében.

"Virágos óvodáért" mozgalmat hirdettünk, közel hoztuk a gyermekekhez a természetet.

Az empátia, a tolerancia, a gyermekszeretet volt a jellemző e közösségre.

Büszkén merem állítani, hogy ez a csapat mindig dolgozott.

L e s z k o v s z k i Tibor:

Köszönjük szépen.

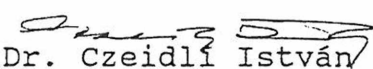
Ezzel mai nyílt ülésünket 16.35 órakor bezárom.

17 órakor az ülésnapot zárt üléssel folytatjuk.

- K.m.f. -

Leszkovszki Tibor
polgármester

Dr. Czeidlí István
jegyző